

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:02	18:28	17:27	תל אביב
19:05	18:31	17:25	ירושלים
19:01	18:27	17:26	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מאה ברכות

את העדות הבאה מספר הרה"ג רבי מאיר מיכאל גרינוולד שליט"א: 'ביקרתי לאחרונה אצל יהודי אחד שליט"א, בן 107 שנים! הלה בריא לגמרי, הולך על רגליו בלי שום משענת, אפילו אינו מרכיב משקפיים. שאלתי אותו בהתפעלות מרובה: 'ר' איד, מה סוד אריכות ימין? כיצד ניתן לזכות לאריכות ימים ושנים כזו בבראות כה איתנה?!' ותשובתו הפליאה אותי, וכך השיב:

'לדעתי, סיבת הדבר היא, כי מיום עומדי על דעתי הייתי זהיר מאוד לברך כל ברכה וברכה בכוונה הראויה. לא בירכתי אף ברכה תוך כדי הליכה, אלא תמיד עצרתי במקום אחד, ובירכתי - בשיבה או בעמידה, ובלבד שאתרכז כהלכה בכוונת הברכה. כמו כן, תמיד אני נזהר לברך מתוך הכתב, ואפילו ברכת 'אשר יצר', כדי לשמר את הכוונה היטב...'

זו היתה תשובת אותו יהודי קשיש, בריא ואיתן כארז! - מסכם הרב גרינוולד, ומותיר לכולנו את המסר: ברכה בכוונה היא מפתח לאריכות ימים בבראות איתנה! - כל מה שצריך לעשות הוא להימנע מלברך ברכות כבדרך אגב או כלאחר יד. לעצור, להתרכז, לקרוא מתוך הכתב, להבין שאנו ניצבים ברגע של חיבור עם אבא ומודים לו - וכן נזכה בעז"ה לבראות איתנה לאורך ימים ושנים!

וגם אם איננו יכולים עדיין להקפיד כך בכל הברכות, לפחות נקבל על עצמנו כמה ברכות מדי יום, לאומרן בצורה המובחרת והמושלמת ביותר, בצורה האיתנות והטובה ביותר. כמה ברכות ביום שיהיו עבורנו כמו 'קרם הגנה', משחה אותה נמשח במילים היוצאות מפינו, וכך נגן עלינו מכל פגע. הבה נתחזק באמירת הברכות בכוונה ובראיו, ונזכה לצאת מהתקופה הזו מחזקים ואיתנים ורוחנית, בריאים גופנית ומאושרים בכל לב!

(הרב אשר קובלסקי)

כל הזמן להתפלל

אדם שרגיל תמיד להתפלל ולהודות אל הבורא זוכה ורואה ניסים וישועות

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

אדם מתפלל, אתה עומד לפני מלך המלכים הקב"ה! דע לפני מי אתה עומד, דע לפני מי אתה מתפלל!

איזה צער זה שאדם עולה השמימה, וכל הברכות שברך נזרקות החוצה, לא די שאין שחר על הברכות אלא אפילו נענש עליהם, ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה וכו'. אומר הקב"ה זה לא הברכה שלי, ברכה שלי זו לכוון מה אתה מוציא מהפה, מה דברת, ולהרגיש. ראיתם אדם מדבר עם חבר שלו, עם אבא שלו ולא חושב על מה הוא מדבר?! חושב על דבר אחר? אומר הבורא עולם אני פחות מבשר ודם? פחות מחברים שלך? פחות מאבא שלך? הראש שלך בשוקולד ופין ממלמל ברכה?! נורא ואיום.

הגמרא אומרת במסכת ברכות: אמר רבי יוחנן הלואי שיתפלל אדם כל היום. ובירושלמי [בתחילת ברכות] מוסיף רבי יוחנן עוד כמה מילים דא"ר יוחנן ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו למה שאין תפילה מפסדת.

מה פירוש אין תפילה מפסדת?

אין תפילה שהולכת לאבדון. הזורעים בדמעה ברירה יקצורו, אתה זורע עכשיו תפילה, גם אם אתה לא מקבל עכשיו תקבל בעתיד, אם לא אתה יקבלו הילדים שלך. כל דבר קטן תבקש מהבורא עולם, אתה רוצה דירה תבקש מה' תעזור לי שלא אכשל בעסקי, כך כל דבר ותמיד להודות ולבקש, להודות ולבקש, וזה בחינת ואני תפילה, שהאדם כל הזמן מתפלל.

התפילה מורה על אמונה, ומחזקת את האמונה. גם אם אדם חלילה לא שומר שבת ולא מניח תפילין, אבל עליו להתרגל לבקש ולהודות, וזה יביא לו פלאים של ישועות וירצה או לא ירצה - יחזור בתשובה.

"קרב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת". לא כתוב שומע ה' לכל קוראיו אלא קרב ה', כשאדם מתפלל הוא מרגיש את קרבת ה' והוא יודע אני מבקש וה' נותן לי, ועל זה נאמר כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כה' אלוהינו בכל קראינו אליו. אדם לא יחוש לא בנוח איך הוא מטריד כביכול את ה' בתפילות, קרב ה' לכל קוראיו, מאבא מבקשים בכל עת.

ומי שמתרגל לזה, שמתפלל ומודה מתפלל ומודה, מגיע לדרגה ש'סרם יקראו ואני אענה' היראי שמים שכל דבר מודים לה' וכל דבר מבקשים, ממלא ה' את בקשתם עוד קודם שיבקשו.

יש סגולה הכתובה בספרים הקדושים, בתפילת שחרית של שבת יש קטע שנקרא 'שמת כל חי', אדם שרוצה להצליח בדבר הוא אומר רבוש"ע אני מקבל על עצמי שכשאוושע בדבר אומר נשמת כל חי! אפשר להגיד פעם אחת, אפשר להגיד פעמיים, אפשר לקבל על עצמו לומר שלוש יום. הסגולה ידועה והרבה נושעו על ידה. רואים אנו כמה חשוב לפני הקב"ה להודות לה'! הרב דניאל פריש זצ"ל, בעל המחבר "מתוק מדבש" על הזוהר, הוא היה צדיק גדול והוא כותב באחד מספריו שכל מי שבא אליו ורצה ישועה, היה אומר לו לקרוא שלוש עשרה פעמים את המזמור הקצר מזמור י"ג בתהילים "עד אנה ה' תשכחני נצח" ויבקש מה שהוא רוצה כך יעשה ארבעים יום - ויראה ישועות.

שמעו סיפור. יום אחד בא אלי בחור, אמר לי הוא גר בדירה של 2 חדרים ומבקש ברכה להגדיל את הדירה. אמרתי לו את הסגולה הזאת, תאמר ארבעים יום מזמור י"ג בתהילים שלוש עשרה פעם. כחלוף הארבעים יום הוא הגיע אלי ואמר לי, כבוד הרב, לא 2 חדרים 5 חדרים! איך? סבתא שלו שהיא אלמנה גרה בבית 5 חדרים, אמרה לו שמעתי שאתה מחפש דירה אני לא צריכה את כל זה תן לי 2 חדרים כך את הדירה בשבילך...

סיימת את התפילה בבוקר, כתוב בספרים סגולה ליום מוצלח לומר שלוש פעמים למנצח מזמור לדוד יענן ה' ביום צרה. כל הנשמה תהלל יה', אומרים חז"ל אפילו על הנשימה צריך להודות לה', אדם מרגיש שהוא נושם? רק כשאדם חולה בקורונה הוא יודע להעריך כל נשימה נושמה. אנשים נושמים ולא יודעים להעריך. אומרים חז"ל אפילו על מה שאתה לא מרגיש תגיד תודה על אחת כמה וכמה שיש להודות לבורא עולם על כל דבר ודבר, אל תאמר מגיע לי, הכל מחסד עליון ברחמי העצומים, ואז - כשחושב כך כשיודע שהוא לא זכאי אז לא מנכים לו מהזכויות, ואף מוסיפים לו ניסים על גבי ניסים. אדם צריך להרגיש כגמול עלי אמו הכל חסדים ממנו יתברך, וכשהוא מרגיש כך האמונה חודרת אל הלב!

שנזכה תמיד להתפלל. שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילת בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש
זכות של אלפי עלונים
להצלחה, לרפואה, לזש"ק
או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

שויתי ה' לנגדי תמיד

מהמצולות תוך שלושים שניות בלבד?

הוא מביט אנה ואנה ולפתע מגלה את חברו, עמו ירד לצלול. אין לדעת למה החליט להישאר במצולות כשגם החמצן שלו עומד להסתיים, אין לשער איך השכיל לדעת לבוא בדיוק לכאן, לצידו השני של הסלע. אך החבר כאן, וזה הזמן להתחבר אליו. הם מאותתים זה לזה על המצוקה המשותפת ומחליטים להתאחד בנסיקה למעלה. הם יערכו תורנות, כל אחד מהם ינשום בתורות שתי נשימות בלבד מהבלון, וכך אולי יצליחו להדביק את הפער ולעלות אל על.

דקה וחצי של מתח, נשימות קצובות בדיוק לפי התנהגות נוהל חירום של ממש, הם עולים מטר ועוד מטר, מגיעים לפני הים בלי טיפת אוויר בבלון, בלי טיפת חמצן. אבל הם הגיעו. חיים, נושמים, בריאים ושלמים. רק אז, נתן אהרון דרור לדמעותיו, רק אז שחרר אנתת רווחה משמעותית, כשליבו משתפך בהודאה נרגשת לה' על החיים שניתנו לו במתנה. היטב ידע והבין כי זה לא מובן מאליו, במצולות הים אין מי שיעזור לו, אין לו על מי להישען. רק אז גילה את אוצרה האמונה הטמון בתוכו, את הכח האדיר החבוי בנפשו, כח האמונה שפתח את הפתח הניסי והציל את חייו.

"לאחר רגע של הלם אהרון מבין: קדימה אי אפשר, יש לנוע לאחורה אלא שזה בלתי אפשרי..."

אינו ניתן לתיאור. אט אט מחלחלת לליבו ההבנה כי הוא עומד למות כאן ועכשיו, ואיש אפילו לא יידע היכן וכיצד זה קרה.

מתוך הבנה שכנראה אלו רגעי האחרונים, הוא מעביר לנגד עיניו את סרט חייו, ואז כמו מתוך חלום נייער בו זיכרון משנות ילדותו וטלטל את ליבו בחוזקה. הוא נזכר בבית הכנסת הקטן בו ביקר לפעמים ובשלט הנאה שהוצב על עמוד החזן: "שויתי השם לנגדי תמיד". בעיני רוחו הוא רואה את השלט, ומליבו פורצת זעקה אילמת: "שויתי השם לנגדי תמיד. בטוחני שבזמנך עולם יודע היכן אני ניצב עכשיו, מודע לסיכון האדיר בו אני שרוי. בטוחני שהוא יכול להוציא אותי מכאן חי ובריא, בטוחני שלמרות שזה חסר סיכוי, עדיין אני יכול לצוף אל על ולהציל את חיי. אני בוטח בך אבא שבשמים, ברצונך חיי ינתנו לי לשלל, בכוחך אני בטוח שתוציאני ממעמקי הים".

אהרון לא יכול לבכות בתנאים הללו, אבל הזעקה בוערת מתוכו, גואה בליבו: "אני מאמין באמונה שלמה בבורא עולם. גם עכשיו, למרות שחיי תלויים לי מנגד, אני בטוח בו שהוא יכול להוציאני מן המים חי וקיים".

ואז, לפתע פתאום, דג החשמל החל לנוע לאחור, מתקדם לכיוון היציאה מהצד השני, ולפתע דג החשמל שינה כיוון והחל לנוע קדימה, לכיוונו, כשבועד שניות ייווצר מגע ביניהם. אהרון נתקף בבעתה, הוא רואה את המוות מתקרב אליו, מביט לכל הצדדים בניסיון אחרון להציל את חייו, ואז הוא מגלה מובלעת קטנה בעומק הסלע שלא הבחין בה קודם והוא ממחר להיכנס אליה. הדג, כאילו ציפה שאהרון ייתן לו לעבור, מיהר לשעוט קדימה ויצא מהכיוון ממנו נכנס אהרון. ואהרון, מנצל כל רגע כדי לשחות אף הוא קדימה ולצאת מהצד ממנו נכנס הדג. אלא שבכך אין די. הרי הוא חי על זמן שאול, בעוד חצי דקה יסתיים בלון החמצן שלו, איך יצליח לצוף אל על בכל כך מעט זמן? איך יצליח לעלות גובה של כארבעים מטר

במצולות הים שבמיצרי טיראן שבסיני לפני עשרים ושלוש שנים. תחביב מהנה ואמין במיוחד אימץ לו אהרון אייזנשטיין, הוא תחביב הצלילה. זה תחביב מסוכן למדי, וכדי להתגבר על הסיכונים הטמונים בו נדרשים הצוללנים להתלבש בחליפות ובמשקפות מיוחדות, להתעטר בבלוני חמצן ולרדת למצולות מצויידים בדבעי. הצלילה נעשית בזוגות.

אהרון בחר לו חבר למסע, הם נערכו כראוי, ועד מהרה צללו לעומק שלושים וחמשה מטרים אל תוך הים. בלוני החמצן שנשלחו מספיקים לחצי שעה שהייה במים. אהרון וחברו ניצלו כל רגע, מיששו בהנאה את קרקעית הים, הצטלמו לצד כרישי ענק, נגעו בעומק עצי האלמוגים. החוויה היתה מרתקת ומאתגרת. עשרים ושתיים דקות חלפו להן, בעוד שמונה דקות עליהם לעלות חזרה על פני המים לנשום חמצן טרי מהאוויר הפתוח.

לפתע הבחין אהרון במין סלע ענק בקרקעית הים, בעל פתח רחב וגדול למדי. הוא מחליט להיכנס אל תוכו ולבחון מה יש בו, וכיון שידע שלרשותו רק דקות אחדות, אפילו לא טרח לעדכן את החבר הצולל עמו, כשנכנס אל עומק הסלע.

הוא בחן בסקרנות את הצדפים, הלשוניות והאלמוגים, וביקש להמשיך לצידו השני של הסלע ולצאת ממנו כדי לצוף אל על. לחרדתו, הוא מגלה כי בהמשך הסלע עומד לו דג חשמל פרסי גדול, סנפיריו פתוחים למלוא רוחב הסלע, ואין אפשרות לעבור מבלי לגעת בו. דג חשמל הוא דג שזנבו הוא מין שדה אלקטרוני, המייצר חשמל בעוצמה של שש מאות וואט. מובן כי נגיעה בשוליו של דג כזה היא התחשמלות למוות במקום. אם אי אפשר להתקדם, יש לנוע לאחור, אלא שהדבר בלתי אפשרי שכן הציוד שעליו כבד ומסורבל והוא לא יצליח לצאת מהסלע בשחייה לאחור. לאחר רגע של הלם אהרון מבין: קדימה אי אפשר, זו התחשמלות. אחורה אי אפשר מבלי להתנתק מבלון החמצן, להישאר כך אי אפשר כי בעוד ארבע דקות יפוג החמצן מהבלון והוא יישאר נטול אוויר. רגע של חרדה, עד כדי טירוף חושים. פחד מצמית. הוא רואה את המוות מול עיניו. הפחד

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה בטחור סמלי

האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת?

האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת? (האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת?)

המדבק ניירות או עורות בשבת בדבק, הרי זה תולדת מלאכת תופר וחייב, וכן המפרק ניירות דבוקים או עורות דבוקים בשבת ולא נתכוון לקלקל את החיבור בלבד, אלא על מנת להדביק את העורות והניירות שוב, הרי זה תולדת מלאכת קורע וחייב. (מין בשלחן ערוך סי' שמ"ד מהרמב"ם). ולכאורה היה נראה לפי זה שגם בחיתולים אלה יש לאסור את הדבקתם בשבת משום תופר, וכן את הפרדתם בשבת משום קורע.

אולם כתבו האחרונים, שאם נדבקו דפי הספר בעת הכריכה, מותר להפריד הדפים, ואף איסור דרבנן אין בזה, מפני שלא נעשה הדבר על מנת להתקיים. ולמדו כן ממה שכתוב גבי דלת של בור הקשורה בחבל, אם נעשה לקיום על מנת שלא להסירו בשבת, אסור להפקיע ולחתוך החבל בשבת, אבל אם אינו עשוי לקיום כלל מותר. (מין בשלחן ערוך סי' שיד"ט). וכן מתפירת זוג של נעלים חדשות אחת לשניה שמותר לקרוע את אותה תפירה מעיקר הדין, מפני שאינו עתיד להתקיים, ולהנצל עומה. (כמבואר בבית יוסף סי' שיז). וכן מתנור שמניחין בו החמין, וסותמין פיו בלוח עץ ומחליקין אותו בשיט, מותר לסתור אותה סתימה כדי להוציא החמין ולחזור ולסתמו, משום שאין נחשב מלאכת בונה וסותר אלא דוקא כשעשוי לקיום, על מנת שלא להסירן בשבת, אבל אם אינו עשוי לקיום כלל מותר. (שו"ע סי' רנט"ז).

ברם נחלקו הראשונים גבי אותם שמהדקים הבגדים סביב זרועותיהם על ידי חוט שמוותחים אותו ומתהדק (כעין הכפתורים שבתחילת השרוולים, בחולצות המכופתרות שלנו), שיש אומרים שאסור למתוח אותו החוט בשבת, אלא אם כן יהיו הנקבים שהחוט בהם רחבים קצת, ומתקנים בתפירה בעיגול, ויש אומרים להתיר, כיון שתחילת עשייתו אינה לתפירה גמורה אלא למתוח ולהתיר (בו ביום). ומרן בשלחן ערוך (סי' שמ"ט) פסק כדעת האוסרים.

ולכאורה יוצא שדין זה הוא היפך כל מה שהזכרנו לעיל, שמלאכה שהדרך לעשות אותה על מנת שתתקיים לאורך זמן, ואני עושה אותה לצורך זמן קצר, שהיא מותרת. ויש שרצו לחלק, שקריעה זו שהיתרנו היא קריעה שלא על מנת לתפור, שאיסורה הוא מדרבנן, וספק באיסור דרבנן הולכים להקל, ולכן היקלנו שם, לבין הנידון כאן שמדובר בתפירה שהיא אסורה מהתורה, וספק בדין תורה להחמיר. ויש שכתבו לדחות תירוץ זה.

ומכל מקום מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף הכריע להקל, לא רק בפתיחת סרט ההדבקה כשבא להוריד את הטיטול הישן וכשפותח טיטול חדש, אלא גם להדביק אחרי שהלביש את הטיטול על התינוק, כיון שרבים מהראשונים מתירים לא רק קריעה אלא אף תפירה כל שהיא לזמן קצר פחות משבוע (ומרן הבית יוסף לא הזכירם), לכן אפשר להסתמך על האחרונים שמתירים הדבקת בגדים, שהרי אין דרך הידוק בגדים בהדבקה אלא בתפירה, ובפרט שאפשר להסתמך גם על האחרונים שמתירים לעשות מצנפת שמלפפים בד על הראש ותוקעים את הבד בסיכות, והוא מעשה אומן, שאין לחוש בזה למלאכה, כיון שדרך לבישה היא זו, וגם הדבקת החיתולים שנעשית דרך הלבשה לתינוק יהיה מותר.

האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת? (האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת?)

האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת? (האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת?)

כתוב בתורה (ויקרא יט, ג): איש אמו ואביו תראו. ופירשו חז"ל (קידושין לא:), מורא, לא יעמוד במקומו המיוחד לו לעמוד שם בסוד זקנים עם חביריו, או מקום מיוחד לו להתפלל, ולא ישב במקום המיוחד להסב בביתו וכו'. (שלחן ערוך סי' רמ"ב). וכתב מרן בבית יוסף, שבמקום שאביו רגיל לישב בביתו לא נאסר לו לעמוד שם, שאין בזה זלזול כלל.

ולמדו מזה אחרוני זמננו שכן הדין גם שמותר לבן לעלות על כסא המיוחד לאביו כדי לישול דבר מה ממקום גבוה, שכל האיסור הוא מה שהוא שמחליף את אביו כשיושב על כסאו.

האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת? (האם מותר להשתמש בטיטולים בשבת?)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

תלות רגשית: למי נוכל לעזור?

בנוגע לרודף עצמו, מי שאינו מבקש עזרה ואינו מוכן להפסיק את הקשר החולני, אינו מענייננו במסגרת זו. נזכיר רק את אלה שמבקשים עזרה, שמרגישים שנלכדו במלכודת אכזרית והם טובעים בעוצמה רגשית שאינה מובנת להם, והם רוצים, אך אינם מסוגלים, לנתק את הקשר.

הטיפול בזה צריך להיות כמו בכל גמילה מהתמכרות או מהרגל כפייתי.

מצד אחד, נכון להתמקד בתחום הרגשי, לעזור לאדם לשקם את הערך העצמי שלו וללמדו איך לזכות באהבת הסביבה, בפרופורציה הנכונה ובאיזון. כמו כן נחוץ לעזור לו ללמוד להשלים עם חולשתו ולהתמודד עם מידת הקנאה או עם המחסור בחום ובאהבה, הגורמים לו לפתח את ההערצה החולנית והילדותית לנשוא משיכתו.

מצד שני, נחוץ לעבוד על ביצוע הנתק בצורה התנהגותית, אבל בניגוד למצב של פחדים ודחפים כפייתיים, שבהם נכון לפעול בהדרגה, בניית קשר של תלות רגשית ובהפסקת משיכה אובססיבית לחבר, זה בדרך כלל בלתי אפשרי, ועל כן מוכרחים לנתק את הקשר בצורה נחרצת וטוטלית.

זה לא נעשה בקלות. ייסורי הגמילה עלולים להיות קשים מאוד. האדם ירגיש ריקנות מחרידה, וייתכן שבתקופה הראשונה "יטפס על הקירות" מרוב צער וסירוף חושים. כדי לעבור את התהליך בשלום, הוא יזדקק לתמיכה רבה ולעידוד שהוא עושה את הצעד הנכון ושעל אף הקושי הרגשי הזמני, סוף הכבוד לבוא, והוא יראה ברכה בעמלו וייווכח לראות שהמאמץ היה כדאי.

במהלך השנים ראיתי רבים שנלחמו כאריות שלא לנתק את הקשר, אבל טרם פגשתי אחד שהתחרט לאחר מכן על שניתק את הקשר החולני. כולם יודעים את האמת, אבל היא כואבת מכדי להסכים בקלות לעבור ניתוח בלי הרדמה...

חלק נכבד מהקושי להתנתק הוא המאבק הקשה והמייגע עם המחשבות. חשוב להביא זאת בחשבון ולהכין את האדם לכך. לומר לו שצפויה לו מלחמה קשה מאוד, ושיהיה עליו להיאבק בכל דרך אפשרית ולהשתמש בכל עצה ותחבולה כדי להסיח את הדעת, אבל הניסיון מלמד, שאף שבהתחלה הכאב עלול להיות חד וצורב וההרגשה - איומה, עם הזמן הלחץ ייחלש והנתק יצליח, בבחינת "בערב ילין בכי ולבוקר רינה".

אפשר להקל במקצת את כאב וקושי הניתוק על ידי פיתוח תחומי התעניינות נרחבים. כאשר מצליחים לחבר אדם לנושאים אחרים, ממילא הוא פנוי פחות לחשוב על הקשר ועל האדם שעד לא מכבר מילא את כל עולמו.

פרט נוסף שנחוץ להביא בחשבון הוא, שמי שנוטה לפתח תלות רגשית הוא מבחינה מסוימת ב'קבוצת סיכון', ובכל קשר חברתי עליו להיזהר שלא לחצות את הקו האדום ושלא להיסחף לאזור התלות. יש ללמד אותו שכאשר הוא מרגיש שהקשר עובר את הגבול הרצוי עליו לצננו מיד ולהתרחק קמעה, כדי שלא לאפשר לו להתפתח לקשר של תלות. גם אם זה לא נעים ופשוט, זה בוודאי עדיף מהסתבכות נוספת בקשר חולני עם חבר.

רבים נלחמו והצליחו. אפשר לצאת מזה!

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

מי באמת בעל ביטחון?

שתבוא לו מחר, ויחיה ברגע ובשלוה אך מצד בטחונו בה' בלבד. כי כלל גדול הוא, לא יתכן לרכוש מדה ודוגה רוחנית ללא עמל ויגיעה, ואם האדם חש "בטחון" ואינו ירא מכלום באפן טבעי ללא שעמל ויגע על מדה זו, ידע נאמנה שלא רכשה...! אינה קנינו...! ויראה זאת במצבים מסוימים אחרים היאך עדין רחוק הוא מרכישת מדה זו, אין מתנות בתחלה ברוחניות, המתנות מגיעות לבסוף, "יגיעת" ואז "ומצאת" - תאמין, אולם כאשר כבר מתחלה ללא "יגיעת" כבר "מצאת" אל תאמין.

השם עוזר לעני בשביל שאין לו בטחון על שום דבר כי אם על ה'. כי העשיר יש לו בטחון על הממון, ועל האוהבים כי אוהבי עשיר רבים, ולכן השם אינו רוצה לעזר לו, שאומר לו יעזרוך במה שהיית בוטח, אבל העני אין לו במה לבטוח כי אם בה'.

ובאמת גם העשיר כשיש לו בטחון על ה' ולא על עשרו יעזר לו ה', והראיה מדוד עצמו שהיה עשיר, ומכל מקום לא היה לו בטחון על עשרו כי אם על ה', ולכן היה עוזר לו ה', אבל קשה מאד שהעשיר יהיה לו בטחון רק על ה', וכו'. כי כן דרכו של ה' יתברך לעזר למי שהוא לבדד, דהינו העני הוא בדד ואין לו דבר טפל אליו כמו הממון או אוהבים, ואז יש לו בטחון רק על ה', אזי לבטח תושיבני, וזהו "כי אתה ה' לבדד", והראיה אמר דוד ממני הגם שהיה דוד עשיר קרא את עצמו עני "תפלה לעני כי יעטף", דהינו שהיה במדת הבטחון כמו עני רק על ה', ולכן "לבטח תושיבני", מכל שכן מי שהוא באמת עני שהשם יעזור לו, ואזי אינו צריך להשגיח על עצמו כי השם משגיח עליו.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי
בקרר באתר 'ישיבת אור דוד'

עקר הקווי שהוא התקוה והבטחון בה', הוא כאשר האדם אכן מפחד, שכן רואה הוא שמצד מקרי העולם הנו נתון לפרענות, אלא שמתחזק ומתיאש מלהתלות בשום גורם, מתיאש מרופאו, מתיאש ממעבדו, מתיאש משדכנו, מתיאש מעזרת אביו ואמו ותולה תקותו בה', וכמה שישרש האדם בעצמו ויבין מצד אחד - שיש מה לחשש ממקרי העולם, ויבין שהעולם אינו בטוח ואינו מבטיח כלום, וכל העולם הזה כלו שהאדם תולה בו תקוותיו, עומד הוא כחידה סתומה מול האדם וכאומר לו: מה אתה מסתכל עלי... מה אתה מצפה ממני... ככל שתצפה ממני יותר, כן ירבו אכזבותיך יותר... מה אתה תולה בי תקוותיך, ואני איני אלא דומם שלא מכיר בצערך, ולא משתתף בשמחתך, ואין לי הבנה כלל במה שמסעיר את לבך, אני כשלעצמי לא מציע לאף אחד לתלות תקותו בי, כדאי לך להתיאש ממני ולא "לבנות" עלי הרים וגבעות, שכן אני - העולם - בנוי כגלגל המתגלגל, ומי שהיום נמצא על ראשי למחר יכול להיות מתחתיו... גלגל אני המתגלגל וכן רגע עליונים למטה ותחתונים למעלה, שכן ישנו מניע שמגלגל אותי והוא הבורא.

עדיף לך שתפנה למי שבראני, למי שמניע אותי להתגלגל, למי שמשגיח על קיומי, שכן בידו הכל.

אולם ישנם כאלה הסבורים שהנם בעלי בטחון בכך שאינם מפחדים מפגעי העולם, ובאמת מאחר ולא עמלו ולא התיגעו להשיג את מדת הבטחון בלמוד בספרים ובהשרשת המדה הזאת בלבם, הרי שבטחונם מזויף ושקרי, שכן יתכן שבטבעם הנם אדישים, אמיצים, ותולים זאת בבטחון בה' והעובדה שכאשר יפל עליהם דבר וכמו עליה, חולי, משפט קשה יאבדו את בטחונם בה' וינוסו לגורמים. ולכן אדרבא יש לאדם ליראת עצמו מפגעי העולם, ולידע שהעולם "נוה התלאות" ואם לא באת עליו צרה היום יכול

"זכר למחצית השקל נותנים לשיבות ולמוסדות תורה"

פסק הלכה מספר 'חזון עובדיה פורים' של
הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"מנהג ישראל לתת 'זכר למחצית השקל' וכמו שבזמן בית המקדש מחצית השקל הייתה מכפרת כך היום שנותנים לעמלי תורה כדוגמת הכהנים בבית המקדש הם מכפרים עלינו."

הבטחת רבי חיים פלאג':

"מי שנותן זכר למחצית השקל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה!"

לנתינת 'זכר למחצית השקל' עם התפילות והבקשות סרקו את הקוד:

ניתן להעביר "זכר למחצית השקל" במספר דרכים:

באתר האינטרנט של הישיבה
בכתובת: Rabenu.com

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון 03-570-12-12

